Η ΤΡΙΑΔΑ ΣΤΙΣ ΓΡΑΦΕΣ

Οι Γραφές αποκαλύπτουν μία τριαδική Θεότητα. Εδώ, παρουσιάζω εδάφια που αποδεικνύουν αυτόν τον ισχυρισμό:

Στο εδάφιο Γένεσις 1[α΄]:1-3, διαβάζουμε:

«Εν αρχή εποίησεν **Ο ΘΕΟΣ** τον ουρανόν και την γην. Η δε γη ήτο άμορφος και έρημος· και σκότος επί του προσώπου της αβύσσου. Και **ΠΝΕΥΜΑ ΘΕΟΥ** εφέρετο επί της επιφανείας των υδάτων. Και **ΕΙΠΕΝ** (ο Λόγος) ο Θεός, Γενηθήτω φώς· και έγεινε φώς·»

Από τα παραπάνω εδάφια, αντιλαμβανόμαστε ότι υπάρχει ένας **πλουραλισμός** στον Θεό: Ένας Θεός, Μία Ουσία, Μία Ύπαρξη, Ένας Δημιουργός, Τρία Πρόσωπα της ιδίας Ουσίας και Θεότητας: Ο **Θεός, ο Δημιουργός των πάντων** (Γένεσις 1[α΄]:1) ο Οποίος στο εδάφιο Ησαΐας 63[ξγ΄]:16 αποκαλείται και **Πατέρας,** το ζωοποιών **Πνεύμα Του, ο Δημιουργός** του εδαφίου Ιώβ 33:4, και ο ζωντανός και ενεργός **Λόγος του Θεού** (Εβραίους 4[δ΄]:12,13)**, ο Δημιουργός** των πάντων (Ιωάννης 1[α΄]:1-3, Κολοσσαείς 1[α΄]:16 και Εβραίους 1[α΄]:8,10), ο Οποίος, στον ορισμένο καιρό, έγινε σάρκα (Ιωάννης 1[α΄]:14). Γι' αυτό το λόγο, στο εδάφιο Γένεσις 1[α΄]:26, ακούμε τον Θεό να λέει, «Ας **ΚΑΜΩΜΕΝ** άνθρωπον κατ' εικόνα **ΗΜΩΝ**, καθ' ομοίωσιν **ΗΜΩΝ**» στον πληθυντικό αριθμό, στο εδάφιο Γένεσις 3[γ΄]:22 ακούμε τον Θεό να λέει, «Ιδού, έγεινεν ο Αδάμ ως **ΕΙΣ ΕΞ ΗΜΩΝ**», και στο εδάφιο Ησαΐας 6[στ΄]:8, ο Θεός ρωτάει, Τίνα θέλω αποστείλει, και τις θέλει υπάγει **ΔΙΑ ΗΜΑΣ**; Ο Ψαλμωδός επιβεβαιώνει ότι η παρατήρησή μας είναι σωστή, διότι στο εδάφιο Ψαλμοί 33[λγ΄]:6, έγραψε,

«Με τον **ΛΟΓΟΝ** του **ΚΥΡΙΟΥ** έγειναν οι ουρανοί, και **ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΝΟΗΣ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ** πάσα η στρατιά αυτών.»

Στο παραπάνω εδάφιο, βλέπουμε ξανά **τον πλουραλισμό του Δημιουργού Θεού.** Βλέπουμε:

1) **Τον Κύριο**,
2) **Τον Λόγο Του**, και
3) **Την Πνοή του στόματος Αυτού**, η οποία αναφέρεται **στο Άγιο Πνεύμα** Του: Ρούαχ/Πνεύμα/Άνεμος.

Πως μπορούμε να βεβαιωθούμε ότι η **«Πνοή»** του Θεού αναφέρεται στο **Άγιο Πνεύμα Του**; Ας διαβάσουμε τα παρακάτω εδάφια:

Γένεσις 2[β΄]:7

«Και έπλασε Κύριος ο Θεός τον άνθρωπον από χώματος εκ της γης. και **ΕΝΕΦΥΣΗΣΕΝ** εις τους μυκτήρας αυτού **ΠΝΟΗΝ ΖΩΗΣ**, και έγεινεν ο άνθρωπος εις ψυχήν ζώσαν.»

Ιωάννης 20[κ΄]:22
«Και τούτο ειπών, **ΕΝΕΦΥΣΗΣΕ** και λέγει προς αυτούς· Λάβετε **ΠΝΕΥΜΑ ΑΓΙΟΝ**.»

Πράξεις 2[β΄]:2,4
«Και εξαίφνης έγεινεν ήχος εκ του ουρανού ως **ΑΝΕΜΟΥ** βιαίως φερομένου, και εγέμισεν όλον τον οίκον όπου ήσαν καθήμενοι· … και επλήσθησαν άπαντες **ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΑΓΙΟΥ**, και ήρχισαν να λαλώσι ξένας γλώσσας, καθώς το **ΠΝΕΥΜΑ** έδιδεν εις αυτούς να λαλώσιν.»

Ιώβ 33[λγ΄]:4
«Τ0 ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ με έκαμε και **Η ΠΝΟΗ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΥ** με εζωοποίησεν.»

Πως μπορούμε να αποδείξουμε ότι **«ο Λόγος του Θεού»** και το **«Πνεύμα του Θεού»** είναι Πρόσωπα και από την Θεότητα **ΓΧΒΧ**; Ας εξετάσουμε ένα Πρόσωπο τη φορά:

ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ
Εδώ θα αποδείξουμε ότι **το Άγιο Πνεύμα του Θεού είναι Πρόσωπο** και όχι απλώς μια **«ενεργός δύναμη»** όπως το ηλεκτρικό ρεύμα το οποίο δεν έχει θέληση, ούτε και λογική, καθώς ισχυρίζονται μερικοί. Εκπλήττομαι από το γεγονός ότι μερικοί άνθρωποι πιστεύουν ότι το Πνεύμα του Θεού **δεν είναι Πρόσωπο**, όταν διαβάζουν εδάφια σαν και αυτά που ακολουθούν:

«και ενώ υπηρέτουν εις τον Κύριον και ενήστευον **ΕΙΠΕ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ**· χωρήσατε **ΕΙΣ ΕΜΕ** τον Βαρνάβαν και τον Σαύλον δια το έργον εις το οποίον **ΠΡΟΣΕΚΑΛΕΣΑ** αυτούς» (Πράξεις 13[ιγ΄]:2).

Τα λόγια **«εις εμέ»** και **«προσεκάλεσα»** δείχνουν ότι το Άγιο Πνεύμα έχει προσωπικότητα --- ότι είναι ένα Πρόσωπο! Στο κάτω-κάτω, μια «ενέργεια» σαν το ηλεκτρικό ρεύμα, δεν μπορεί καν να μιλήσει!

Απορώ πώς είναι δυνατόν να πιστεύουν ότι το Άγιο Πνεύμα δεν έχει **θέληση**, όταν διαβάζουν το εδάφιο Α΄ Κορινθίους 12[ιβ΄]:11. Εκεί, ο απόστολος Παύλος λέει,

«πάντα δε ταύτα ενεργεί το εν και το αυτό **ΠΝΕΥΜΑ**, διανέμον ιδία εις έκαστον **ΚΑΘΩΣ ΘΕΛΕΙ**.»

Αυτά τα λόγια φανερώνουν ότι **το Άγιο Πνεύμα έχει θέληση! Επομένως είναι Πρόσωπο!** Μια «ενέργεια» σαν το ηλεκτρικό ρεύμα, δεν έχει θέληση επειδή **δεν έχει ούτε μυαλό!** Απορώ πώς είναι δυνατόν να πιστεύουν ότι το Άγιο Πνεύμα είναι απλώς μια «ενεργός δύναμη» **χωρίς λογική**, όταν διαβάζουν από τη Βίβλο εδάφια όπως τα ακόλουθα:

«Διότι **ΕΦΑΝΕΙ ΕΥΛΟΓΟΝ** εις το Άγιον Πνεύμα και εις ημάς...» (Πράξεις 15[ιε΄]:28).

«Ο δε Παράκλητος, το Πνεύμα το Άγιον ... **ΕΚΕΙΝΟΣ ΘΕΛΕΙ ΣΑΣ ΔΙΔΑΞΕΙ** πάντα, και **ΘΕΛΕΙ ΣΑΣ ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΕΙ** πάντα όσα είπον προς εσάς.» (Ιωάννης 14[ιδ΄]:26).

«Όταν δε έλθη εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, **ΘΕΛΕΙ ΣΑΣ ΟΔΗΓΗΣΕΙ** εις πάσαν την αλήθειαν» (Ιωάννης 16[ιστ΄]:13).

«… **ΕΚΕΙΝΟΣ**, το Πνεύμα της αληθείας ... **ΘΕΛΕΙ ΣΑΣ ΑΝΑΓΓΕΙΛΕΙ ΤΑ ΜΕΛΛΟΝΤΑ. ΕΚΕΙΝΟΣ ΘΕΛΕΙ ΔΟΞΑΣΕΙ ΕΜΕ**…» (Ιωάννης 16[ιστ΄]:13,14).

«Ωσαύτως δε και το Πνεύμα συμβοηθεί εις τας ασθενείας ημών. Επειδή το τι να προσευχηθώμεν ως πρέπει, δεν εξεύρομεν, αλλ' αυτό το Πνεύμα **ΙΚΕΤΕΥΕΙ** υπέρ ημών δια στεναγμών αλαλήτων. Ο δε ερευνών τας καρδίας εξεύρει τι είναι **ΤΟ ΦΡΟΝΗΜΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ**, ότι κατά Θεόν **ΙΚΕΤΕΥΕΙ** υπέρ των αγίων» (Ρωμαίους 8[η΄]:26,27).

«επειδή το Πνεύμα **ΕΡΕΥΝΑ** τα πάντα, και τα βάθη του Θεού ... ούτω και τα του Θεού ουδείς γιγνώσκει ειμή το Πνεύμα του Θεού» (Α΄ Κορινθίους 2[β΄]:10,11).

Από τα παραπάνω εδάφια, είναι φανερό ότι αφού ο Ιησούς αποκάλεσε το Άγιο Πνεύμα **«εκείνος»** --- **όχι «εκείνο»** (Ιωάννης 14[ιδ΄]:26 και 16[ιστ΄]:13,14), και αφού το Άγιο Πνεύμα μπορεί να **«διδάξει»**, να **«υπενθυμίσει»**, να **«οδηγήσει»**, να **«αναγγείλει»**, να **«δοξάσει»**, να **«βοηθήσει»**, να **«ικετεύσει»** υπέρ των αγίων, να **«ερευνά»** τα πάντα και να **«γιγνώσκει»** τα του Θεού, **είναι Πρόσωπο και κατέχει λογική!**

Η διδαχή η οποία προσβάλει το Άγιο Πνεύμα, και Τον παρουσιάζει ως μια απρόσωπη και άμυαλη (χωρίς λογική) **ενέργεια, βλασφημεί εναντίον Του** (Ματθαίος 12[ιβ΄]:31· Ιωάννης 16[ιστ΄]:13,14).

Τώρα, ας εξετάσουμε τις Γραφές για να αποδείξουμε ότι και **Ο ΛΟΓΟΣ** του Θεού είναι **Πρόσωπο και Ένας από την Αληθινή Θεότητα ΓΧΒΧ.**

Ο ΛΟΓΟΣ

Ο λόγος ενός ανθρώπου είναι η εξωτερίκευση της εσωτερικής του σκέψης. Ο «λόγος» αναφέρεται **στη ικανότητα ενός να σκέπτεται**, με άλλα λόγια, να έχει **λογική, ευφυΐα** ή **σοφία** (Παροιμίες 8[η΄]:22-30· Α΄ Κορινθίους 1[α΄]:24). Επίσης αναφέρεται και στην ικανότητά του **να εκφράζει** την σκέψη του.

Ο **Λόγος του Θεού** υπήρξε από την αρχή της ύπαρξης **του Λογικού Θεού** (Ιωάννης 1[α΄]:1 [:**ήτο**]. **Ο Λογικός Θεός είχε πάντοτε τον Λόγο μέσα Του** επειδή ο Θεός ποτέ δεν υπήρχε χωρίς σκέψη, δηλαδή χωρίς να έχει την ικανότητα να σκεφτεί και να εκφράσει την σκέψη Του. Ο διαχωρισμός μεταξύ του Θεού και του Λόγου Του είναι απολύτως αδύνατον να συμβεί, όπως είναι απολύτως αδύνατον να χωρίσει ένας το μυαλό του από την σκέψη του!

Ο Θεός είναι το μόνο άκτιστο Ον. Όταν ο Θεός σκέφτηκε να δημιουργήσει το σύμπαν, το έφερε σε ύπαρξη με το να εκφράσει την σκέψη του **δια του Λόγου Του**. Π.χ., όταν ο Θεός σκέφτηκε να δημιουργήσει το φως, **εξέφρασε αυτή Του την σκέψη όταν ΕΙΠΕ, «Γενηθήτω φως»! Και ο Παντοδύναμος Λόγος του Θεού, δημιούργησε το φως** (Γένεσις 1[α΄]:4). Τίποτα δεν ήλθε σε ύπαρξη χωρίς τον Λόγο του Θεού (Ιωάννης 1[α΄]:1,2). Και **ο Λόγος, ο Δημιουργός των πάντων**, δημιούργησε τα πάντα **για τον Εαυτόν Του** (Κολοσσαείς 1[α΄]:16).

ΕΙΝΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣΩΠΟ; Ας διαβάσουμε τα εδάφια Εβραίους 4[δ΄]:12,13. Εκεί, λέει:

«Διότι **Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΙΝΑΙ ΖΩΝ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΟΣ** και κοπτερώτερος υπέρ πάσαν δίστομον μάχαιραν και διέρχεται μέχρι διαιρέσεως ψυχής τε και πνεύματος, αρμών τε και μυελών, και **ΔΙΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΥΣ** και τας εννοίας της καρδίας· και δεν είναι ουδέν κτίσμα αφανές ενώπιον αυτού, αλλά πάντα είναι γυμνά και τετραχηλισμένα **ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΦΘΑΛΜΟΥΣ ΑΥΤΟΥ, ΠΡΟΣ ΟΝ** (προς τον οποίον) **ΕΧΟΜΕΝ ΝΑ ΔΩΣΩΜΕΝ ΛΟΓΟΝ**.»

Άρα, **Ο ΛΟΓΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΩΠΟ**, είναι ο Δημιουργός Θεός, Ένας από την Αληθινή Θεότητα **ΓΧΒΧ**! Ο απόστολος Ιωάννης δηλώνει ότι ο Λόγος ήταν Εκείνος που έγινε σάρκα, και Τον γνωρίσαμε σαν «Ιησού», ο Οποίος, σύμφωνα με τις Γραφές, είναι **Ο ΜΟΝΟΓΕΝΗΣ ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ** (Ιωάννης 1[α΄]:1,14· 3[γ΄]:16). Η λέξη «Μονογενής» σημαίνει ότι αυτός ο Υιός είναι **Ο ΜΟΝΟΣ ΠΟΥ <u>ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ</u> ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ** --- όχι ο μόνος που «**<u>χτίστηκε</u>**» από τον Πατέρα όπως ισχυρίζονται μερικοί. Άρα, αυτός ο Υιός είναι από την φύση Του Θεός επειδή μόνο Θεός μπορεί να βγει από τον Θεό, όπως μόνο άνθρωπος μπορεί να γεννηθεί από τον άνθρωπο!

Τώρα, ενώ στο εδάφιο Γένεσις 1[α΄]:1 παρατηρήσαμε ότι **ο Θεός** έχτισε τον ουρανό και τη Γη, και το εδάφιο Ησαΐας 44[μδ΄]:24 λέει ότι ο Θεός έφτιαξε τους ουρανούς **ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ, ΜΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟΝ ΤΟΥ**, τα εδάφια Ιώβ 26[κστ΄]:13 και Ψαλμοί 104[ρδ΄]:30 μας λένε ότι **ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ** του Θεού επίσης δημιούργησε, και τα εδάφια Ιωάννης 1[α΄]:3,10, Κολοσσαείς 1[α΄]:16, και Εβραίους 1[α΄]:8-10 μας λένε ότι Εκείνος που δημιούργησε τα πάντα ήταν **Ο ΥΙΟΣ!** Ο Δημιουργός Θεός είναι Ένας βέβαια --- όχι τρεις! Γι' αυτό το λόγο, πιστεύουμε σε Έναν Τριαδικό Δημιουργό Θεό, στον Πατέρα, στον Υιό και στο Άγιο Πνεύμα, ακριβώς όπως μας Τον αποκαλύπτει η Αγία Γραφή!

Ε. Μπορούμε να εντοπίσουμε και άλλα εδάφια από την Παλαιά και από την Καινή Διαθήκη τα οποία αποδεικνύουν ότι ο Θεός είναι Τριαδικός;

Α. Βεβαίως! Ας εξετάσουμε μερικά. Τα εδάφια **Ησαΐας 48[μη΄]:12-16** είναι εντυπωσιακά! Εκεί διαβάσουμε:

«[12]Ακουσόν μου, Ιακώβ, και Ισραήλ τον οποίον **ΕΓΩ** εκάλεσα· **εγώ αυτός είμαι· εγώ ο ΠΡΩΤΟΣ, εγώ και ο ΕΣΧΑΤΟΣ**. [13]Και η χειρ μου εθεμελίωσε την γην και η δεξιά μου εμέτρησε με σπιθαμήν τους ουρανούς· όταν καλώ αυτούς, παρίστανται ομού. [14]Συνάχθητε, πάντες σεις, και ακούσατε· τις εκ τούτων ανήγγειλε ταύτα; Ο Κύριος ηγάπησεν αυτόν· όθεν θέλει εκπληρώσει το θέλημα αυτού επί την Βαβυλώνα και ο βραχίων αυτού θέλει είσθαι επί τους Χαλδαίους. [15]**ΕΓΩ, ΕΓΩ ΕΛΑΛΗΣΑ**· ναι, εκάλεσα αυτόν· έφερα αυτόν και εγώ θέλω ευοδώσει την οδόν αυτού. [16]Πλησιάσατε προς εμέ, ακούσατε τούτο· απ' αρχής δεν ελάλησα εν κρυπτώ· αφότου έγεινε τούτο, **ΕΓΩ ΗΜΗΝ ΕΚΕΙ** και τώρα **ΚΥΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ ΕΜΕ ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΑΥΤΟΥ**.»

Ποιος είναι ο Ομιλητής εδώ; Ασφαλώς ο Ομιλητής εδώ είναι ο **ΚΥΡΙΟΣ** (ο **ΓΧΒΧ**)! Και όμως, στο εδάφιο 16, ο **ΓΧΒΧ** λέει ότι ο **ΓΧΒΧ**, ο **ΚΥΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΤΟΝ ΑΠΕΣΤΕΙΛΕ**!!! Ποιος ήταν αυτός ο **ΚΥΡΙΟΣ**, ο **ΓΧΒΧ** τον οποίον έστειλαν οι άλλοι **ΔΥΟ**; Βλέπεις την Τριάδα σ' αυτά τα εδάφια;

Στα εδάφια **Ζαχαρίας 2[β΄]:8-11**, διαβάζουμε:

«[8]Διότι **ΟΥΤΩ ΛΕΓΕΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ· ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΜΕ ΑΠΕΣΤΕΙΛΕ προς τα έθνη**, τα οποία σας ελεηλάτησαν· διότι όστις εγγίζει εσάς, εγγίζει την κόρην του οφθαλμού αυτού. [9]Διότι, ιδού, εγώ θέλω σείσει την χείρα μου επ' αυτά και θέλουσιν είσθαι λάφυρον εις τους δουλεύοντας αυτά· **ΚΑΙ ΘΕΛΕΤΕ ΓΝΩΡΙΣΕΙ ΟΤΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΜΕ ΑΠΕΣΤΕΙΛΕ**. [10]Τέρπου και ευφραίνου, θύγατερ Σιών· διότι **ΙΔΟΥ, ΕΓΩ ΕΡΧΟΜΑΙ ΚΑΙ ΘΕΛΩ ΚΑΤΟΙΚΗΣΕΙ ΕΝ ΜΕΣΩ ΣΟΥ, ΛΕΓΕΙ ΚΥΡΙΟΣ.** [11]Και έθνη πολλά θέλουσιν ενωθή μετά του Κυρίου εν τη ημέρα εκείνη και **ΘΕΛΩ ΚΑΤΟΙΚΗΣΕΙ ΕΝ ΜΕΣΩ ΣΟΥ, ΚΑΙ ΘΕΛΕΙ, ΓΝΩΡΙΣΕΙ ΟΤΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΜΕ ΕΞΑΠΕΣΤΕΙΛΕ ΠΡΟΣ ΣΕ**.»

Στα παραπάνω εδάφια, Ποιος ήταν αυτός **Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ ΕΣΤΕΙΛΕ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ;** Η απάντηση είναι: **Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ ΕΣΤΕΙΛΕ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ, ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ**. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα εδάφια Ματθαίος 10[ι΄]:40 και Ιωάννης 3[γ΄]:17. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Ματθαίος 10]ι΄]:40

«Όστις δέχεται εσάς εμέ δέχεται, και όστις δέχεται εμέ δέχεται **ΤΟΝ ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΝΤΑ ΜΕ**.»

Ιωάννης 3[γ΄]:16

«Επειδή δεν **ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ Ο ΘΕΟΣ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΑΥΤΟΥ** εις τον κόσμον διά να κρίνη τον κόσμον, αλλά διά να σωθή ο κόσμος δι' αυτού.»

Στα εδάφια **Β΄ Σαμουήλ 23[κγ΄]:1-3,** παρατηρούμε ότι αναφέρουν τον **ΘΕΟ, το ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, και ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ.** Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«[1]Ούτοι δε είναι οι λόγοι του Δαβίδ, οι τελευταίοι· ο Δαβίδ, ο υιός του Ιεσσαί, είπε, και ο ανήρ όστις ανεβιβάσθη εις ύψος, ο κεχρισμένος του **ΘΕΟΥ** του Ιακώβ και ο γλυκύς ψαλμωδός του Ισραήλ είπε, [2]**ΠΝΕΥΜΑ ΚΥΡΙΟΥ** ελάλησε δι' εμού, και **Ο ΛΟΓΟΣ** αυτού ήλθεν επί της γλώσσης μου. [3]**Ο ΘΕΟΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ ΕΙΠΕ ΠΡΟΣ ΕΜΕ**, **Ο ΒΡΑΧΟΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ ΕΛΑΛΗΣΕΝ**, Ο εξουσιάζων επί ανθρώπους ας ήναι δίκαιος, εξουσιάζων μετά φόβου Θεού·»

Από τα παραπάνω εδάφια, μαθαίνουμε ότι **ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ** ο Οποίος μίλησε διαμέσου του Δαβίδ, είναι **Ο ΘΕΟΣ ΚΑΙ Ο ΒΡΑΧΟΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ!** (Παρακαλώ σύγκρινε με το εδάφιο Β΄ Κορινθίους 3[γ΄]:17).

Τα εδάφια Ησαΐας 63[ξγ΄]:7-16, μιλάνε για **ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ** (εδάφιο 16), για **ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΑΥΤΟΥ** (εδάφιο 9), και για **ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ** (εδάφια 10,14). Ας τα διαβάσουμε:

«[7]Θέλω αναφέρει τους οικτιρμούς του **ΚΥΡΙΟΥ**, τας αινέσεις του Κυρίου, κατά πάντα όσα ο

Κύριος έκαμεν εις ημάς, και την μεγάλην αγαθότητα προς τον οίκον Ισραήλ, την οποίαν έδειξε προς αυτούς κατά τους οικτιρμούς αυτού και κατά το πλήθος του ελέους αυτού. [8]Διότι είπε, Βεβαίως λαός μου είναι αυτοί, τέκνα τα οποία δεν θέλουσι ψευσθή· και υπήρξεν ο Σωτήρ αυτών. [9]Κατά πάσας τας θλίψεις αυτών εθλίβετο, και **Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΑΥΤΟΥ** έσωσεν αυτούς· εν τη αγάπη αυτού και εν τη ευσπλαγχνία αυτού αυτός ελύτρωσεν αυτούς· και εσήκωσεν αυτούς και εβάστασεν αυτούς πάσας τας ημέρας του αιώνος. [10]Αυτοί όμως ηπείθησαν και **ΕΛΥΠΗΣΑΝ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ΑΥΤΟΥ**· διά τούτο εστράφη ώστε να γείνη εχθρός αυτών, αυτός επολέμησεν αυτούς. [11]Τότε ενεθυμήθη τας αρχαίας ημέρας, τον Μωϋσήν, τον λαόν αυτού, λέγων, Που είναι ο αναβιβάσας αυτούς από της θαλάσσης μετά του ποιμένος του ποιμνίου αυτού; που ο θέσας το άγιον αυτού πνεύμα εν τω μέσω αυτών; [12]Ο οδηγήσας αυτούς διά της δεξιάς του Μωϋσέως με τον ένδοξον βραχίονα αυτού, ο διασχίσας τα ύδατα έμπροσθεν αυτών, διά να κάμη εις εαυτόν όνομα αιώνιον; [13]Ο οδηγήσας αυτούς διά της αβύσσου, ως ίππον διά της ερήμου, χωρίς να προσκόψωσι; [14]**ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ** ανέπαυσεν αυτούς ως κτήνος καταβαίνον εις την κοιλάδα· ούτως ώδήγησας τον λαόν σου, διά να κάμης εις σεαυτόν ένδοξον όνομα. [15]Επίβλεψον εξ ουρανού και ιδέ εκ της κατοικίας της αγιότητός σου και της δόξης σου· που ο ζήλος σου και η δύναμίς σου, το πλήθος του ελέους σου και των οικτιρμών σου; απεκλείσθησαν εις εμέ; [16]**ΣΥ ΒΕΒΑΙΩΣ ΕΙΣΑΙ Ο ΠΑΤΗΡ ΗΜΩΝ**, αν και ο Αβραάμ δεν εξεύρη ημάς και ο Ισραήλ δεν γνωρίζη ημάς· **ΣΥ, ΚΥΡΙΕ**, είσαι **Ο ΠΑΤΗΡ ΗΜΩΝ**· Λυτρωτής ημών είναι το όνομά σου απ' αιώνος..»

Ποιος είναι ο **«ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ» ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ»;**

Στα εδάφια που ακολουθούν, θα συναντήσουμε αυτόν τον «Άγγελο» με διαφορετικά ονόματα, όπως «ο Άγγελος του Θεού», «ο Άγγελος του προσώπου Αυτού», «ο Άγγελος της παρουσίας Του», και «ο Άγγελος του Κυρίου (ΓΧΒΧ)». Είναι αυτός ο Άγγελος από τη φύση του άγγελος, με άλλα λόγια, είναι ένας κτισμένος άγγελος, ή είναι κάτι πολύ περισσότερο απ' αυτούς; Ας διαβάσουμε τα εδάφια που ακολουθούν:

Γένεσις 16[ιστ΄]:6-14

«[6]Ο δε Άβραμ είπε προς την Σάραν, Ιδού, η δούλη σου είναι εις την χείρα σου· κάμε εις αυτήν όπως είναι αρεστόν εις τους οφθαλμούς σου. Και μετεχειρίσθη η Σάρα αυτήν κακώς, και εκείνη έφυγεν από προσώπου αυτής. [7]Εύρε δε αυτήν **ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΥΡΙΟΥ** πλησίον πηγής ύδατος, εν τη ερήμω, πλησίον της πηγής κατά την οδόν Σούρ· [8]και είπεν, Άγαρ, δούλη της Σάρας, πόθεν έρχεσαι και που υπάγεις; Η δε είπεν, Από προσώπου Σάρας της κυρίας μου φεύγω. [9]Και είπε προς αυτήν ο άγγελος του Κυρίου, Επίστρεψον προς την κυρίαν σου και ταπεινώθητι υπό τας χείρας αυτής. [10]Είπεν έτι **Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (ΓΧΒΧ) ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΝ, ΘΕΛΩ ΠΛΗΘΥΝΕΙ ΣΦΟΔΡΑ ΤΟ ΣΠΕΡΜΑ ΣΟΥ**, ώστε να μη αριθμήται διά το πλήθος.[11]Και **ΕΙΠΕ ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΝ Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ**, Ιδού, συ είσαι έγκυος, και θέλεις γεννήσει υιόν, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ισμαήλ· διότι ήκουσεν ο Κύριος την θλίψιν σου· [12]και ούτος θέλει είσθαι άνθρωπος άγριος· η χειρ αυτού θέλει είσθαι εναντίον πάντων, και η χειρ πάντων εναντίον αυτού· και κατά πρόσωπον πάντων των αδελφών αυτού θέλει κατοικήσει. [13]Και **ΕΚΑΛΕΣΕΝ ΑΓΑΡ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥΤΟΥ ΛΑΛΟΥΝΤΟΣ ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΝ, ΣΥ ΘΕΟΣ ΟΣΤΙΣ ΜΕ ΕΙΔΕΣ**· διότι είπεν, Είδον έτι εγώ ενταύθα εκείνον όστις με είδε;» [14]Διά τούτο ωνομάσθη το φρέαρ εκείνο, Φρέαρ Λαχαΐ-ροΐ· ιδού, κείται μεταξύ Κάδης και Βαράδ.»

Τα παραπάνω εδάφια μαρτυρούν ότι **Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (ΓΧΒΧ)** ο οποίος μίλησε στην Άγαρ στην έρημο, **ΕΙΝΑΙ ΓΧΒΧ!** Όταν η Άγαρ τον αποκάλεσε **«ΓΧΒΧ»**, Εκείνος δεν την διόρθωσε

όπως έκανε ο άγγελος στα εδάφια Αποκάλυψις 22[κβ΄]:8.9 όταν διόρθωσε τον Ιωάννη όταν προσπάθησε να τον προσκυνήσει! Ούτε και κάποιος κτιστός άγγελος θα είχε την εξουσία να της πει, «**ΘΕΛΩ ΠΛΗΘΥΝΕΙ ΣΦΟΔΡΑ ΤΟ ΣΠΕΡΜΑ ΣΟΥ**,» Βεβαίως, σύμφωνα με τα παραπάνω εδάφια, ο «Άγγελος του **ΓΧΒΧ**» είναι **ΓΧΒΧ**!

Γένεσις 31[λα΄]:10-13

«[10]Και καθ' ον καιρόν συνελάμβανε το ποίμνιον, ύψωσα τους οφθαλμούς μου και είδον κατ' όναρ, και ιδού, οι τράγοι και οι κριοί, οι αναβαίνοντες επί τα πρόβατα και τας αίγας, ήσαν παρδαλοί, ποικίλοι και στικτοί. [11]Και **ΜΟΙ ΕΙΠΕΝ Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ** κατ' όναρ, Ιακώβ· και είπα, Ιδού, εγώ. [12]Και είπεν, Ύψωσον τώρα τους οφθαλμούς σου, και ιδέ πάντας τους τράγους και τους κριούς, τους αναβαίνοντας επί τα πρόβατα και τας αίγας, ότι είναι παρδαλοί, ποικίλοι και στικτοί· διότι είδον πάντα όσα κάμνει εις σε ο Λάβαν· **ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Ο ΘΕΟΣ ΤΗΣ ΒΑΙΘΗΛ**, όπου έχρισας την στήλην και **ΟΠΟΥ ΕΥΧΗΘΗΣ ΕΥΧΗΝ ΠΡΟΣ ΕΜΕ**· σηκώθητι τώρα, έξελθε εκ της γης ταύτης και επίστρεψον εις την γην της συγγενείας σου.»

Από τα παραπάνω εδάφια, βλέπουμε ξανά ότι **«Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»** δεν είναι ένας χτισμένος άγγελος αλλά **Ο ΘΕΟΣ!**

***Ζαχαρίας* 3[γ΄]:1,2**

«[1]Και μοι έδειξε τον Ιησούν, τον ιερέα τον μέγαν, ιστάμενον έμπροσθεν **ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ**, και ο διάβολος ίστατο εκ δεξιών αυτού διά να αντισταθή εις αυτόν. [2]**ΚΑΙ ΕΙΠΕ ΚΥΡΙΟΣ (ΓΧΒΧ) ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΙΑΒΟΛΟΝ, ΘΕΛΕΙ ΣΕ ΕΠΙΤΙΜΗΣΕΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ (ΓΧΒΧ) ΔΙΑΒΟΛΕ**· ναι, θέλει σε επιτιμήσει ο Κύριος, όστις εξέλεξε την Ιερουσαλήμ· δεν είναι ούτος δαυλός απεσπασμένος από πυρός;»

Ουάου! Ο **ΓΧΒΧ** είπε, «θα σε επιτιμήσει ο ΓΧΒΧ»; Πράγματι, **Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (ΓΧΒΧ) ΕΊΝΑΙ ΓΧΒΧ!**

Έξοδος 3[γ΄]:2-6

«[2]**ΕΦΑΝΗ ΔΕ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΕΝ ΦΛΟΓΙ ΠΥΡΟΣ ΕΚ ΜΕΣΟΥ ΤΗΣ ΒΑΤΟΥ**· και είδε και ιδού, η βάτος εκαίετο υπό του πυρός και η βάτος δεν κατεκαίετο. [3]Και είπεν ο Μωϋσής, Ας στρέψω και ας παρατηρήσω το μέγα τούτο θέαμα, διά τι η βάτος δεν κατακαίεται. [4]Και ως είδεν **Ο ΚΥΡΙΟΣ** τον Μωϋσήν ότι έστρεψε να παρατηρήση, εφώνησε προς αυτόν **Ο ΘΕΟΣ** εκ μέσου της βάτου και είπε, Μωϋσή, Μωϋσή. Ο δε είπεν, Ιδού, εγώ. [5]Και είπε, Μη πλησιάσης εδώ· λύσον τα υποδήματά σου εκ των ποδών σου· διότι ο τόπος επί του οποίου ίστασαι είναι γη αγία. [6]Και είπε προς αυτόν, **ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Ο ΘΕΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΣΟΥ, Ο ΘΕΟΣ ΤΟΥ ΑΒΡΑΑΜ, Ο ΘΕΟΣ ΤΟΥ ΙΣΑΑΚ ΚΑΙ Ο ΘΕΟΣ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ. ΕΚΡΥΨΕ ΔΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΑΥΤΟΥ Ο ΜΩΥΣΗΣ· ΔΙΟΤΙ ΕΦΟΒΕΙΤΟ ΝΑ ΕΜΒΛΕΨΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ.**»

Στα παραπάνω εδάφια, **ο «Άγγελος του Κυρίου (ΓΧΒΧ)»** είπε στον Μωυσή ότι **είναι Θεός**. Δεν του είπε ότι ήταν κάποιος αντιπρόσωπος του Θεού, αλλά ότι **ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ** ο Θεός του Αβραάμ!

Έξοδος 23[κγ]:20-23

«[20]Ιδού, **ΕΓΩ ΑΠΟΣΤΕΛΛΩ ΑΓΓΕΛΟΝ ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ ΣΟΥ ΔΙΑ ΝΑ ΣΕ ΦΥΛΑΤΤΗ ΕΝ ΤΗ ΟΔΩ, ΚΑΙ ΝΑ ΣΕ ΦΕΡΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΠΟΝ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ ΠΡΟΗΤΟΙΜΑΣΑ**· [21]φοβού αυτόν, και **ΥΠΑΚΟΥΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΩΝΗΝ ΑΥΤΟΥ**· μη παροργίσης αυτόν· **ΔΙΟΤΙ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΣΥΓΧΩΡΗΣΕΙ ΤΑΣ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ ΣΑΣ· ΕΠΕΙΔΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΝ ΑΥΤΩ** [22]Εάν όμως προσέχης να υπακούης εις την φωνήν αυτού και πράττης πάντα όσα λέγω, τότε εγώ θέλω είσθαι εχθρός των εχθρών σου και εναντίος των εναντίων σου. [23]**ΔΙΟΤΙ Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΟΥ ΘΕΛΕΙ ΠΡΟΠΟΡΕΥΕΣΘΑΙ ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ ΣΟΥ**, και θέλει σε εισαγάγει εις τους Αμορραίους και Χετταίους και Φερεζαίους και Χαναναίους, Ευαίους και Ιεβουσαίους· και θέλω εξολοθρεύσει αυτούς.» (Επίσης, παρακαλώ κάντε σύγκριση με το εδάφιο Έξοδος 17[ιζ΄]:6).

Ποιος είναι αυτός ο **«ΑΓΓΕΛΟΣ»** που έχει το όνομα του Θεού μέσα Του, με άλλα λόγια, **που ονομάζεται Γιαχβέ, και που έχει την εξουσία να συγχωράει αμαρτίες; Ποιος ακολούθησε τους Ισραηλίτες στην έρημο;** Ας διαβάσουμε τα εδάφια Α΄ Κορινθίους 10[ι΄]:1-4. Εκεί, ο απόστολος Παύλος εξηγεί ότι Εκείνος που ακολούθησε τους Ισραηλίτες στην έρημο, ήταν ο Χριστός:

«[1]Δεν θέλω δε να αγνοήτε, αδελφοί, ότι οι πατέρες ημών ήσαν πάντες υπό την νεφέλην, και πάντες διά της θαλάσσης διήλθον, [2]και πάντες εις τον Μωϋσήν εβαπτίσθησαν εν τη νεφέλη και εν τη θαλάσση, [3]και πάντες την αυτήν πνευματικήν βρώσιν έφαγον, [4]και πάντες το αυτό πνευματικόν ποτόν έπιον· διότι έπινον **από πνευματικής πέτρας ακολουθούσης, Η ΔΕ ΠΕΤΡΑ ΗΤΟ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ**·»

Κριταί 13[ιγ΄]:18-22

«[18]Ο δε **ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (ΓΧΒΧ)** είπε προς αυτόν, Διά τι ερωτάς περί του ονόματός μου; **ΔΙΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΘΑΥΜΑΣΤΟΝ**. [19]Τότε έλαβεν ο Μανωέ το ερίφιον το εξ αιγών και την εξ αλφίτων προσφοράν και προσέφερεν εις τον Κύριον επί της πέτρας· και εθαυματούργησεν· ο δε Μανωέ και η γυνή αυτού έβλεπον. [20]Διότι, ενώ η φλόξ ανέβαινεν επάνωθεν του θυσιαστηρίου προς τον ουρανόν, ανέβη και **Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (ΓΧΒΧ)** εν τη φλογί του θυσιαστηρίου· ο δε Μανωέ και η γυνή αυτού έβλεπον· και έπεσαν κατά πρόσωπον επί την γην. [21]Και δεν εφάνη πλέον **Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (ΓΧΒΧ)** εις τον Μανωέ και εις την γυναίκα αυτού. **ΤΟΤΕ ΕΓΝΩΡΙΣΕΝ Ο ΜΑΝΩΕ ΟΤΙ ΗΤΟ ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΥΡΙΟΥ (ΓΧΒΧ)**. [22]Και είπεν ο Μανωέ προς την γυναίκα αυτού, **ΒΕΒΑΙΩΣ ΘΕΛΟΜΕΝ ΑΠΟΘΑΝΕΙ, ΔΙΟΤΙ ΕΙΔΟΜΕΝ ΤΟΝ ΘΕΟΝ**.»

Ποιος ήταν αυτός ο **ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΓΧΒΧ** του οποίου το όνομα ήταν **«ΘΑΥΜΑΣΤΟΝ»** (εδάφιο 18), και το εδάφιο 22 Τον αποκαλεί **«ΘΕΟ»**; Ήταν δυνατόν ότι κάποια ημέρα στο μέλλον αυτός ο Θεός θα γεννιόταν σαν άνθρωπος; Ο προφήτης Ησαΐας ρίχνει φως σ' αυτή την ερώτηση. Ας δούμε τι έγραψε στο εδάφιο Ησαΐας 9[θ΄]:6:

«Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, **ΥΙΟΣ ΕΔΟΘΗ ΕΙΣ ΗΜΑΣ**· και η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού· και το όνομα αυτού θέλει καλεσθή **ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ**, Σύμβουλος, **ΘΕΟΣ ΙΣΧΥΡΟΣ**, Πατήρ του μέλλοντος αιώνος, Άρχων ειρήνης.»

Από τα παραπάνω εδάφια, μαθαίνουμε ότι **ο «Άγγελος του Κυρίου»** δεν είναι άλλος από τον

«**ΥΙΟ»** που «**ΕΔΟΘΗ»** για την σωτηρία μας (Ιωάννης 3[γ΄]:16), ο Κύριος Ιησούς Χριστός! Αυτός ο **«ΑΓΓΕΛΟΣ»** δεν είναι από τη φύση του άγγελος· με άλλα λόγια, δεν είναι ένας χτισμένος άγγελος, αλλά Ένας από την Τριαδική Θεότητα **ΓΧΒΧ** Τον Οποίον **ΑΠΕΣΤΕΙΛΕ** ο Πατέρας (Ησαΐας 48[μη΄]:12-16 και Ζαχαρίας 2[β΄]:8-11) σαν Αγγελιοφόρο επειδή τόσο στα Εβραϊκά όσο και στα Ελληνικά, η λέξη **«άγγελος»**, σημαίνει **«αγγελιοφόρος»**.

Η παρούσα μελέτη μας παρείχε αρκετές αποδείξεις για να αντιληφθούμε ότι **Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (ΓΧΒΧ)** στην Παλαιά Διαθήκη δεν είναι κανένας άλλος εκτός από τον ΓΧΒΧ τον **ΥΙΟ**, ο Οποίος πάντοτε ήταν Θεός, ο προ-ανθρώπινος Ιησούς Χριστός (Ιωάννης 1[α΄]:1,14· Φιλιππησίους 2[β]:6)! Επομένως, όταν τα εδάφια Ησαΐας 63[ξγ΄]:7-16 μίλησαν για **ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ** (εδάφιο 16), για τον **ΑΓΓΕΛΟ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΑΥΤΟΥ** (εδάφιο 9) και για **ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ** (εδάφια 10,14), στην πραγματικότητα μίλησαν για **ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ**, για **ΤΟΝ ΥΙΟ**, και για **ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ!**

Μια σημαντική σημείωση

Αναφέρει πουθενά η Παλαιά Διαθήκη για κάποιο Θείο Πρόσωπο το Οποίο αποκαλείται **«ΥΙΟΣ»;** Ας διαβάσουμε τα επόμενα τρία εδάφια:

Ησαΐας 9[θ΄]:6

«Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, **ΥΙΟΣ** εδόθη εις ημάς· και η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού· και το όνομα αυτού θέλει καλεσθή Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός ισχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνος, Άρχων ειρήνης.»

Ψαλμοί 2[β΄]:12

«Φιλείτε τον **ΥΙΟΝ**, μήποτε οργισθή, και απολεσθήτε εκ της οδού, όταν εξαφθή ταχέως ο θυμός αυτού. Μακάριοι πάντες οι πεποιθότες επ' αυτόν.»

Παροιμίες 30[λ΄]:4

«Τις ανέβη εις τον ουρανόν και κατέβη; τις συνήγαγε τον άνεμον εν ταις χερσίν αυτού; τις εδέσμευσε τα ύδατα εν ιματίω; τις εστερέωσε πάντα τα άκρα της γης; τι το όνομα αυτού; και **ΤΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΑΥΤΟΥ**, εάν εξεύρης;»

Αφού εξέτασα όλα τα παραπάνω εδάφια της Παλαιάς Διαθήκης, έφθασα στο συμπέρασμα ότι παρόλο που η λέξη «Τριάδα» δεν αναφέρεται στις Γραφές, η Τριαδικότητα της Αληθινής Θεότητας αποκαλύπτεται στην Παλαιά Διαθήκη στο πλήρες!

Τι περίπου για την Καινή Διαθήκη; Αποκαλύπτει την Τριαδικότητα της Θεότητας; Ας δώσουμε προσοχή στα εδάφια που ακολουθούν:

Ματθαίος 3[γ]:16,17

«[16]Και βαπτισθείς ο Ιησούς ανέβη ευθύς από του ύδατος· και ιδού, ηνοίχθησαν εις αυτόν οι

ουρανοί, και είδε **ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ** καταβαίνον ως περιστεράν και ερχόμενον επ' αυτόν· [17]και ιδού **ΦΩΝΗ ΕΚ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ** (ο **ΠΑΤΕΡΑΣ**), λέγουσα· Ούτος είναι ο **ΥΙΟΣ** μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθην.»

Ματθαίος 28[κη΄]:19

«Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα **ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ** και **ΤΟΥ ΥΙΟΥ** και **ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ**,»

Β΄ Κορινθίους 13[ιγ΄]:14

«Η χάρις **ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ** και η αγάπη **ΤΟΥ ΘΕΟΥ** και η κοινωνία **ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ** είη μετά πάντων υμών· αμήν.»

Ρωμαίους 5[ε΄]:5,6

«[5]η δε ελπίς δεν καταισχύνει, διότι αγάπη του **ΘΕΟΥ** είναι εκκεχυμένη εν ταις καρδίαις ημών διά **ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΑΓΙΟΥ** του δοθέντος εις ημάς. [6]Επειδή ο **ΧΡΙΣΤΟΣ**, ότε ήμεθα έτι ασθενείς, απέθανε κατά τον ωρισμένον καιρόν υπέρ των ασεβών.»

Ιωάννης 16[ιστ΄]:13-15

«**[13]**Όταν δε έλθη εκείνος, **ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ**, θέλει σας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν· διότι δεν θέλει λαλήσει αφ' εαυτού, αλλ' όσα αν ακούση θέλει λαλήσει, και θέλει σας αναγγείλει τα μέλλοντα. [14]**ΕΚΕΙΝΟΣ ΘΕΛΕΙ ΔΟΞΑΣΕΙ ΕΜΕ (ΤΟΝ ΥΙΟΝ)**, διότι εκ του εμού θέλει λάβει και αναγγείλει προς εσάς. [15]Πάντα όσα έχει **Ο ΠΑΤΗΡ**, εμού είναι· διά τούτο είπον ότι εκ του εμού θέλει λάβει και αναγγείλει προς εσάς.»

Εφεσίους 2[β΄]:18

«διότι **ΔΙ' ΑΥΤΟΥ (του Υιού)** έχομεν αμφότεροι την είσοδον προς **ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ** δι' ενός **ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ**.»

Ρωμαίους 8[η΄]:11

«Εάν δε κατοική εν υμίν **ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ** του αναστήσαντος τον Ιησούν **(ΤΟΝ ΥΙΟ)** εκ νεκρών, **Ο ΑΝΑΣΤΗΣΑΣ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ (Ο ΠΑΤΕΡΑΣ)** θέλει ζωοποιήσει και τα θνητά σώματα υμών διά του Πνεύματος αυτού του κατοικούντος εν υμίν.»

Εβραίους 9[θ΄]:14

«πόσω μάλλον το αίμα του Χριστού **(Ο ΥΙΟΣ)**, όστις διά του **ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ** του αιωνίου προσέφερεν εαυτόν άμωμον εις τον **ΘΕΟΝ** (στον **ΠΑΤΕΡΑ**), θέλει καθαρίσει την συνείδησίν σας από νεκρών έργων εις το να λατρεύητε τον ζώντα Θεόν;»

Αποκάλυψις 2[β΄]:17,18

«[17]Όστις έχει ωτίον, ας ακούση τι λέγει το **ΠΝΕΥΜΑ** προς τας εκκλησίας. Εις τον νικώντα θέλω δώσει εις αυτόν να φάγη από του μάννα του κεκρυμμένου, και θέλω δώσει εις αυτόν ψήφον

λευκήν, και επί την ψήφον όνομα νέον γεγραμμένον, το οποίον ουδείς γνωρίζει ειμή ο λαμβάνων. [18]Και προς τον άγγελον της εν Θυατείροις εκκλησίας γράψον· Ταύτα λέγει ο **ΥΙΟΣ** του **ΘΕΟΥ (ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ)**, ο έχων τους οφθαλμούς αυτού ως φλόγα πυρός, και οι πόδες αυτού είναι όμοιοι με χαλκολίβανον·»

Μαζί τα δύο εδάφια που ακολουθούν, αποκαλύπτουν ότι όταν πρόκειται περί της σωτηρίας, **Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΕΛΚΥΕΙ** το άτομο **ΝΑ ΕΛΘΕΙ ΣΤΟΝ ΥΙΟ**, και **ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟ ΤΟΝ/ΤΗΝ ΣΦΡΑΓΙΖΕΙ:**

Ιωάννης 6[στ΄]:44

«Ουδείς δύναται να έλθη προς **ΕΜΕ (ΤΟΝ ΥΙΟ)**, εάν δεν ελκύση αυτόν **Ο ΠΑΤΗΡ** ο πέμψας με, και εγώ θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα.»

Εφεσίους 4[δ΄]:30

«Και μη λυπείτε **ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ΜΕ ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΕΣΦΡΑΓΙΣΘΗΤΕ** διά την ημέραν της απολυτρώσεως.»

Όλα τα παραπάνω εδάφια της Καινής Διαθήκης, αποκαλύπτουν την Τριαδικότητα του Θεού!

Η παρούσα μελέτη απέδειξε, χωρίς καμμιά αμφιβολία, ότι παρόλο που η λέξη «Τριάδα» δεν βρίσκεται μέσα στις Γραφές, η ιδέα και η αλήθεια που την υποστηρίζουν υπάρχουν και στην Παλαιά και στην Καινή Διαθήκη!